

Az előfizetés ára:

1 egész évre 8 frt
 1 fél évre 4 frt
 1 negyed évre 2 frt
 Kérjegyzőknek és néptanítóknak
 egész évre 6 frt, fél évre 3 frt
 Egyes szám ára 10 kr.

Előfizethető és egyes lappéldányokat venni lehet a kiadóhivatalban. Traub B. és társa, Valentin Károly, Böhm M., Luzsovics L. Veidinger N.

üzletében és a fődohánytözszeben.
 A hirdetések ára:
 Mindenkor arjegyzők szerint.
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 k.
 Nyílttérben egy sor . . . 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu lap.

Hirdetéseket elfogad: Külföldön Barek J. és Társa Erfurthban Haasenstein és Vogler, Steiner A. Hamburgban, Daube G. L., Kno Ignác Frankfurtban, Oppelik A., Schalek Henrik, Mosse Rudolf Bécsben. Magyarországon: Neu Berger és Braun, Goldberger A. V., Lang Lipót, Schwarcz Gyula Somogyi E. „Első magyar nemzet közli irodá”-ja Budapesten, kiadóhivatalunk és Janovszky H. király-utezában levő hirdetések felvétele irodája Pécsen.

Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztőség: Király-utca 20. sz.
 Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Szeged.

Szeged ügye nem egyedül Szegedé, hanem az egész országé, sőt bizonyos tekintetben az egész világ figyelme oda irányul, valahányszor Szeged ügyei kerülnek napirendre. Természetes is. Szegednek új életre támasztásához az egész világ hozzájárult fillérei-vel és az ország a Szeged számára felvett kölcsön kamatainak fizetésével még most is évenként hozzájárul.

Mindenesetre úgy az egyesnek, mint az országnak, sőt a humanismus érzete által áthatott művelt világnak kötelessége volt egy 70 ezer lakósból álló városnak a földszínéről történt elsepertetése után a jótékony kéz segédelmét nyújtani. Szeged azt megérdemelte és Szeged azt hálával fogadta és fogadja társadalmának józan és egészséges része most is.

De minden emberi munkánál, Szeged reconstructiójánál is, számításba nem vehetett tényezők tolokodtak fel és ezek a műsima befejezését megzavarni törekcsenek.

Naivnak kellett volna lenni annak a felfogásnak, hogy Szeged reconstructiójának bonyolódott és nehéz művét az üzérkedő, minden vagyon nélküli,

meggazdagodni törekvő szellem kísérete tárgyává nem fogja tenni.

Az üzérkedő szellem ezen lovagjai, kik azt hitték, hogy Szegeden az állam fog majd nekik palotákat szerezni, most, mikor a felépített házakra fordított állami kölcsön kamatait fizetni kell, kellemetlenül érzik magukat, zajognak, lármát ütnek, hogy a házak üresen állanak, hogy a reconstructio tönkre tette őket. És természetesen kérik, hogy a törvényben megállapított fizetési idő tekintetében nekik kivétel adassék, egy szóval kívánják, hogy helyettök a magyar állam fizesse a házakra fordított kölcsön kamatait.

Az erre vonatkozó petitió az országgyűlés előtt van és az ellenzék — mint mindig — az államnak fizetni nem akarókat támogatja.

Megjegyeztük, hogy az állam kötelessége volt Szegedet támogatni, de e támogatásnak határa van. Semmi esetre sem terjedhet odáig, hogy úgy tűnjék fel, mintha az állam Szegedet kitarítani kötelese volna. Erre egyébként Szeged nem is szorul. Az a 300 petitióaló még nem Szeged. Különösen ha tekintetbe vesszük, hogy a város, mint testület ezen kérvényezők

ügyét magáénak nem fogadta, az országgyűléshez intézett kérvényüket támogatni nem tartotta szükségesnek és különösen ha számba véteik, hogy a reconstructio keresztül vitt művével körülbelül 3000 ház tulajdonosa meg van elégedve, mert annyian a kérvényt nem is irták alá.

Ezen kérvényezők egy nagy része tehát oly egyénekhez tartozik, kik vagyon nélkül, üzérkedésből Szegeden házat építettek; ezek egy része aláírta a kérvényt, mert e kérvény célja az, hogy „ne fizessenek.”

Kétségtelen, hogy lehetnek a kérvényezők közt szerencsétlenek is, kik talán kellő tájékozás nélkül fogtak vagyoni erejüket meghaladó házépítéshez, de mindezek sulyos vagyoni helyzetüknek egyrészt önmaguk az okai, másrészt semmi esetre sem való az, a mit az ellenzék hirdet, hogy az egész Szeged ily állapotban sinylik.

Hogy egy olyan pusztulás után, mint a milyen Szegedet érte, az újra felépítés úgy történjék, hogy annak vagyoni sulya ne legyen érezhető, az sehol a világon nem történt, nem is fog megtörténni, mert ez képtelenség. Szeged mostani és talán legközelebbi nemzedékének az 1879. március 12-ét

A „Pécs” tárczája.

Egyszerű emberek.

— Enders Aglája után átlagolta Cs. S. —

Sok emberre nézve az élet csupa gyönyörűség. Küzdelemnek hirt sincs. Örökké üde, sima pázsiton vándorol. Itt-ott akad ugyan egy vakand-turásra, vagy árokra, melyet szépen át kell ugrania, hanem az ily erőfeszítések után ismét szép rendén megy a dolga egész a véghatárig, melylyel minden kilátásnak, legyen az bár a legbájosabb és legtágasabb, egyszer mégis okvetetlen bezárulnia kell.

Más emberek életutja viszont nem egyé, mint küzds kapaszkodás, köves, sziklás lejtőkön; örökös küzdés, mely csaknem az élet első napjaival kezdődik és minél tovább tart az út, minél fáradtabb lesznek a tagok, annál sulyosabb lesz. Rádásul aztán az ily emberek háta megett mindig ott van a sors, kérlelhetetlenül gondoskodva, hogy választottaitk valahogy lélekzethet juttva ki ne pihen-hessék magukat. Tovább! hangzik a sors szava folyton; előre azon kis fényszikra felé, mely, mint halvány remény, a messze távolban pislog. Csak az kár, hogy, ha azután egy ily feltörekvő vándor valaha ezt a kis fény-szikrát eléri, ritkán van annyi ereje, hogy

annak, melyet pedig végre szemtől szembe láthat, örvendhessen . . . vagy pedig — mi még ez elsőnél sokkal rosszabb — teljes tudatára jut annak, hogy mily hitványul kicsiny azon fény, — a czél — melyért ő egy teljes életen át izzadva és szenvedve küzdött.

Az ily szerencsétlen küzdők közül sokan ökölbe szorított kezekkel futják meg barátsgatlan pályájukat. Szemük irigyen tekint mások sorsára. Tudják, hogy mily édes mosolygó ég alatt, puha gyepen, jólétben, élvezetekben fürödvé közeléni a vég felé. A lábuk alá kerülő követ dohogva rugják félre, a felmerülő akadályokat fogcsikorgatva fogadják és haragos dühvel gondolnak saját tehetetlenségökre.

Mások lehejtott fővel, összeszorított ajkakkal, vonagló szívvvel némán, csendesen mennek ferasztó utjokon. Ismét mások . . . De talán jobb lesz, ha történetkém elbeszéléséhez fogok.

Egy nagy városban — nevént nem akarom megmondani — állt egy magas, emeletes, ódon ház, szűk ablakokkal, melyeket azonban közös jötevőnk a nap oly pazaron elárasztott aranyugaraival, mintha valamely királyi palota ablakai lettek volna.

Ez épületnek egy egy-ablakos szobájában évekkal ezelőtt egy himzőnő lakott. Tini kisasszony — mondjuk, hogy így hívták a himzőnőt — ámbár elbeszélésem hősnője, sajná-

lattal vagyok mégis kénytelen kijelenteni hogy nem volt valami igéző szépség. Ez azonban nem tartozik a dologra és egy elbeszélés megírásához nem is épen elkerülhetetlen kellék. Már kora reggel az ablak-mélyedésben munkája mellett ült és még késő este is a lámpa fénye serényen dolgozó fehér kezeire és finom fonalára esett. Tini kisasszony büszke volt mesterségére, melyet ugyanazon szobában ugyanazon ablakmélyedésben még anyjától tanult és melylyel — ha szegényesen is, de tisztességesen életét fenntartta.

Karosszékével szemben egy ódivatú falóra állt, melynek lapja a napot ábrázolá, ke-rek, mosolygó arccsal, számtalan ar nyos sággal, nyitott szájjal, melyben az inga mozgott, jobbra, balra, jobbra balra, reggeltől estig, estétől reggelig, szünet nélkül, örök egyformaságban. — Ha valaki a szobáskiba lépve a szüntelen fel s leemelkedő kezeket és s az ide-oda mozgó ingát látta volna, a jelenet talán szomorítóan hatott volna szívére. . . . Szerencsére azonban a kis szobának nem szoktak idegen vendégei lenni és így az érzéltőséget bátran mellőzhetjük.

Hősnőnk valódi nagyvárosi kisasszony volt, kinek még csak eszméje sem volt arról, milyen lehet a városon kívüli élet. Ezt azonban nem megrovással mondom, mert bizony még most is hány nagyvárosi ember van, ki virágzó rétet, csörgő patakot és ringó buzföldet nem

még súlyosan kell éreznie, de mindenestre az állam bőkezű támogatása mellett e helyzetét sokkal könnyebben viselheti.

Szegednek ezen súlyos helyzetében igen rossz szolgálatot tesznek azok, kik először a kérvényezés megindításával, majd pedig ellenzéki viselkedésű szónoklatokban oly színben festik állapotát, mely kétségbeejtő voltánál fogva mindenestre a hitelre igényt tartó egyesek kárával jár.

De a mi ellenzékünk mindig abban tűnt ki, hogy a népszerűség tulzatos hajhászása okából mindig azon érdekek kárára volt patheticus szónoklataival, a melyeket legjobban, de okosan védelmezni kellett volna.

A mint egykoron az ország pusztulásának tőle nem irigyelhető jelszavával az ország hitelérdekeinek épen akkor, mikor az állam pénzügye legsúlyosabb helyzetben volt, ártani törekedett, úgy árt most Szegednek, mikor hangzatos phrázissal Szegedet Potemkin városának nevezi.

Lelje benne dicsőségét, örömét; az ország pusztulását hirdető 18 évi ellenzékességét története világosan bizonyítja, hogy sem az ország kárára, de javára sem válik. (S.)

POLITIKAI HIREK.

— A képviselőház csütörtöki ülésében a vizjogról szóló törvényjavaslat volt a napirenden. Hódossy Imre, jöllehet a törvényjavaslat már szombaton benyújtott s mint maga is beismeré, a kérdés már két év óta ismeretes, a javaslat tárgyalását az ősi időszakra kérte halasztani, hogy az jobban megbirátlathassék. Szintén halasztást kértek Szilágyi Dezső, Almássy Sándor, Apponyi Albert és Thaly Kálmán. Tiszta Kálmán miniszterelnök hajlandónak mutatkozott a tárgyalást hétfőre halasztani, de csak azon feltétel alatt, ha az ellenzék az őszre

való halasztás eszméjéről lemond, mibe az ellenzék nem egyezvén bele, a ház többsége Darányi Ignác és Széchenyi Pál kereskedelemügyi miniszter felszólalására a tárgyalásba azonnal belefogott. Előadó Dárday Sándor volt. A javaslat ellen szólottak Mocsáry Lajos, Petrich Ferencz és a kormánypárti Gulácsy Dezső, ki azt indítványozá, hogy a javaslat átdolgozás végett a földmivelési miniszterhez visszautasítsák; a javaslat mellett Károlyi Sándor gróf és Zay Adolf, mind a ketten módosítványok tevését helyezzék kilitásba részéről a részletes vitában. — Pénteken a törvényjavaslat ellen szólott Havari Dániel, mellette Szivák Imre. Széchenyi Pál miniszter és Dárday Sándor előadó zárbeszédei után a ház a törvényjavaslat általánosságban elfogadta s megkezdte a részletes tárgyalást, mely előreláthatólag több napot fog igénybe venni.

— A főrendiház pénteki ülésében Sennyei Pál báró elnök bejelentette, hogy a főrendiház újjászervezéséről szóló törvény értelmében a 3000 forintnyi cenzussal nem bíró, vagy egyáltalában kimaradó tagok közül a főrendiház által megejtendő 50 tagnak megválasztása pénteken, f. hó 15-én fog megtörténni.

— A képviselőház szombati ülésében Orbán Baláz okadatolta azon már korábban tett indítványát, hogy a városi gyógyfürdőknek ne kelljen külön orvost és gyógyszerért tartani. Tiszta Kálmán min. elnök felszólalására a ház határozatilag kimondotta, hogy az indítványt nem kívánja tárgyalás alá venni. Ezután a vizjogról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalása következett, mi megszakítván, a szegedi államkölcson töltesztésnek 2 évi határidőre leendő felfüggesztésére és az e kölcsönből származó tartozásoknak a tőke s kamatláb leszállítása által leendő enyhítésére beadott kérvények tárgyalattak. Előadó Münich Aurél volt. Herman Ottó határozati javaslatot nyújtott be, hogy ez ügy 9 tagu bizottságra bizzassék, melynek jelentéseig a végrehajtások Szegeden

megszüntessenek, Szeged városa pedig a kezeség alól felmentessék. Rövid vita után, melyben Tiszta Lajos gróf, Enyedy Lukács és Tiszta Kálmán vettek részt, e kérvények tárgyalásának folytatása a vizjogi törvényjavaslat tárgyalásának befejezése utánra halasztott.

A műcsarnok az országos kiállításon.

II.

A „Pester Correspondenz” folytatja azon közleményt, melyet egy kiváló művésztlől és szakértőtől a kiállítási műcsarnokra vonatkozólag vett:

A Stetka által festett komor hatású „Mindenszentek napja” egy fiatal leányt ábrázol, ki a sirra illesztendő koszorújának már kész zölde közé egy kis felhő virágot is helyez. E kegyeletes munkát a fiatal özvegy vagy néne követi tekintetével, osztozván a bánatban, mely a felidézett emlékek folytán mindkettőjük szívén átvonul és melynek tisztá kifejezése arcukon visszatükröződik. A lélektanilag szépen felfogott tárgy sok előszeretettel és tanulmánnyal van kidolgozva és egyedül a hideg színezetet lehetne rajta kifogásolni, mely a szomorú hangulatot még fokozza, a mi a festmény hatásának csak hátrányára szolgál.

Roskovicz oltárképe majdnem az egyedüli, mely az egyházi festészetet méltóan képviseli, ha csak Badicz már régen ismert madonnáját nem akarjuk hozzá számítani, mely azonban a hagyományokat tekintet nélkül hagyva, egy a ruhák színére, mint az alakok korára nézve magának egészen szabad tért nyitott. Alig hiszem azonban, hogy Badicz Ottó ezen eljárása festményének hasznára válnék, mert épen az egyház előkelői, kik pedig legilletékesebbek ennek megítélésében, felfogását ezen művében egészen hamisnak tartják. Nem úgy van ez Roskovicznál, kinek alakjait bizonyos áhitat és magasabb szellem lengi át. Az ő alakjai valóban bibliaiak és a redőzet kezelésében inkább Trepoleskot, mint a 15-ik századbeli iskola felfogását követi. Mindamelllett annyira moderált annak utánzásában, hogy ezért ő barokkismussal valódi nem lehet. Oltárképe a szentlélek eljövételét ábrázolja, midőn Mária az apostolokkal együtt ülve fejkelt megjelenik a tüzes nyelven.

látott? . . . A verebek és galambok odarepültek az ablakával szomszédos ház tetjére. Más madarakat nem ismert, ámbár létezésükről volt tudomása. Ha néha tavasszal egy-egy pacsirta a tetőről felrepült és a beláthatatlan magasságba törekedve csattogó dalát elzengé, akkor észébe jutott, amit egykor az iskolában a pacsirtáról tanult. A madarat nem találák ugyan kereső szemei, mert az fent volt a magas felhők között, de ez nem bántotta őt. Örült a szelid csicsérgésnek és elgondolta, hogy egyszer bizonyára lesz oly idő, azaz hogy nem is idő, hanem csak egy nap, egy derült, meleg vasárnap, melyen Jánossal kint a mezőn sétálhat s egy pacsirtát színről színre láthat.

De ki volt ez a János? Kérdi a nyájas olvasó és én úgy látom, hogy a kérdés első nem térhetek ki.

János évekkel ezelőtt egy szegény, semmit sem mutató kis iskolás-fiú volt, ki az óda-emeletes ház küszöbén az idővel Tini kisasszonynya nőtt leánykává járszogatott. Később diák lett, csendes, szorgalmas, jelentéktelen diákoeska, kiről tanárai csekély, pajtszai pedig épen semmi tudomást nem vettek. Magas és sovány volt, hosszú karokkal, viseltes ruhában. Életét örök-adásával tengette, míg végre sok küzdés után jó sikerrel megszerezte a tanítói oklevelet.

Szerény, vonakodó és hallgatag volt mind

ez ideig. De e napon, a legeredményesebb, legszerencsésebb és legemlékezetesebb napján életének, miután a mellékszobából kis várakozás után a vizsgáló terembe visszahivatott és előtte a vizsgáló-bizottság egyhangy elismerése felolvastatott, repeső kebellet, mosolygó orcával rohant az utcazón keresztül s a lépcsőkön fel a padlásszobába, melyben Tini kisasszony, az ő barátónje, egykori játszótársa lakott.

Leirjam-e a leány örömét? Egy megkoszorozott költőt nem lehetett volna büszkébben fogadni, mint fogadta Tini kisasszony Jánost, a jövendőbeli falusi tanítót, ki ó-divatun szalon-kabátban, fekete nyakkendővel, arcában az átéhezett napok, szemében az átírasztott éjek hátrahagyott nyomaival boldogan mosolygva az ajtó küszöbén állt.

János oly büszke, oly boldog volt, hogy minden szenvedést elfeledett. Úgy tetszett neki, mintha ezután ábécze és palatbla helyett miniszteri tárczával kellene bajlódnia . . . és tulajdó önbizalmában merészkedett Tini kisasszonynak, ifjúkorra eszményképének, e szemében legmagasabb fokon álló női lénynek, kire könyvei és füzetek között gondolni bátorodott, a „leányok gyöngyének,” mint őt egy kis költeményben elnevezé, melyet évek óta — jól elrejtve — többnyire üres tárczában hordott, neki, az eddig csak titkon imádozott lénynek szívét és kezét felajánlani.

A vakmerő szavak tudtán kívül toltak ajkára. Csak akkor vette észre, hogy mit tett, mikor már a dolog megtörtént. Érzelmeli túlaradatában a boldogság tengerébe ugrott és midőn a leány barátságosan nyújtá neki kezét s ő e drága kezét megfoghatta, akkor érezte, hogy az élet küzdelmeiben többé nem fog elmerülni, hanem — e kézbe fogódzva — fenn fogja magát tartani e pillanattól fogva örökké. A két lény tehát eljegyzé egymást. Senki sem volt tanújuk. Senki sem kívánt szerencsét az új összeköttetéshez, senki sem vett részt ünnepi és boldog lakomájukon. De mégis . . . ott volt a mosolygó falóra ingája, mely azonban nem állhatott meg és nem mondhatott mást, mint amit szünetlenül ketygett: Mindörökké . . . Sohatóbbé . . .

A következő napon, mintha mi sem történt volna, Tini kisasszony ismét munkája mellett ült és János ismét örákat adott. Tanítói állomást nem oly könnyű volt kapni. Voltak mások, idősebb jelöltek; férfiak, kik már évek, sok év óta várakozának. János tudta ezt jól; felesleges volt tehát a befolyásos előjárónak ezt hangoztatniuk előtte, ha hozzájuk szerény alázottsággal bekopogtatott. Tudta, hogy évekig kell várakoznia s ha néhány napján a „nagy-lejűk”-hez ment, ezt nem azért tette, hogy érdemtelennül más elé vágjon, hanem, hogy kegyes pártfogó ne felejtkezzenek el csekély személyéről.

Gróf Nemes Nándornéről sem szabad megfeledkeznünk, ki nagyobb méretben festett genreképeivel csak azok előtt fogja kivívni a haladás méltánylatát, kik vissza nem emlékeznek saját magát ábrázoló arcképeire, mely úgy szin, mint kivitelben minden szakember elismerését kivívta. Jelenleg kiállított képeinek címe: „Psz.; tárgya: az ablaknál megjelent kedves — ki imádoztával csak lopva beszélhet — a mama alvását felhasználva, bátorrágot vesz magának az ablakon belélen. Ezen témát már több külföldi művész feldolgozta és így e képek csak czime és alakjai mások, míg lényegileg nemetől magyarra van fordítva, úgy, hogy csak a magyar alakok adják meg neki a magyar életkép címét. A grófnő képeivel sok színerőre és mély hatásra törekedett, ezt azonban nem érte el, a minthogy az alvó anya helyzete sem sikerült, kire a néző némi aggodalommal tekint, félvén, hogy már nagyon is előre hajlott teste azonnal a földre zuhan.

Paczka, Temple, Tormay, Révész, Stetka, Keméni és még számos izmosodó fiatal magyar művészről kell még szólanunk.

Paczka Ferencnek „Emese álmá”-ról ismételve szólanunk felesleges, meg voltak már említve annak előnyei és árnyoldalai is. Ujabbán beadott műve „Mignon.” Valamint ebben, úgy minden művében el kell ismerünk e törekvő fiatal művész haladását. Műveinek kivételére több és több gondot fordít ugyan, de még sem lesz felesleges jóindulattal ajánlani neki, hogy gondolkozzék többet művének érthetősége felett; mert első tekintetre önkénytelenül is azt a benyomást teszi reánk Mignon alakja, mintha egy fényképezés által odaultatott női alak másolata lenne. Érthetősége nézve „A tékozló fiu” minden esetre előtte áll eddigi műveinek, de azért reméljük, hogy a jó tanács fog rajta és előbb fog művének jó megoldása fölött gondolkozni, nem pedig előbb megfesteni a képet és csak azután elhatározni, hogy miféle nevet adjon neki. Mi tagadás benne, így vagyunk Temple is. Legelső művének hatása alatt állunk, melylyel a magyar kiállításon bennünket meglepett. Ez a műve még élénken áll előttünk. Láttuk abban a lélektani tanulmányt, a szép kivitel, a compositio egyszerűségét és érthetőségét. A „Mi tevők legyünk” című képeinek folytatását még eddig nem láttuk, mert sem „Pázmán”-ja, sem „Női arckép”-e nem bír bennünket várt haladásáról meggyőzni.

Tormay Antal igen sokat ígérő tehet-

ség, ki most „Páris itélete” című festményével lépett fel. Nem akarunk e festmény felett szigorú ítéletet mondani, mert sok benne a tanulmány és jó az összhang és színösszeállítás, de nem egészen érthető előttünk, hogy miként itélheti oda egy művész műtermében egy nem művész a jutalmat oly nőnek, kik öltözeteik észlőrt darabjairól itélve nem is modellek. Ki lehet az a púpos hátú úr, ki egyik kezével rózsát nyujt az általa legszebbnek tartott nőnek s a másik kezében pedig erősen szorítja burnót-szelenczjét? Valamely nagy úr? Az aligha, mert akkor saját ruhájában járna és nem kérte volna kölcsön más ruháját, mert hisz frakkjának végei vissza vannak hajtvva és fel vannak tűzve, különben eltakarná lábszárait. Akárhogy keressük a magyarázatát, nem tudjuk megtalálni. Egyre azonban tudnánk felelni, arra t. i., hogy annak a púpos hátú úrnak a helyén mi tevők lettünk volna. Nem itéltük volna oda egyiknek sem a jutalmat, mert nem ismertük fel rajtuk a gráciák szépségét.

Csodálkozással kellett meggyőződünk arról, hogy „A baleset után” című festmény alá csakugyan a Révész neve van írva. A modor, a kezelés, a színek vegyülete egészen eltérő attól, a mit a mult év őszi kiállításán tőle láttunk. „Petőfi”-je magán viselte a Munkácsy befolyását egy színerőben, mint felfogásban és kivitelben és ime hét 'hó eltelte után láttunk tőle egy világos és majdnem a porcellánfestésig menő sima képet és homályosan érthető tárgyat, a magyar szokással és jellemmel össze nem férő jelenetet. A baleset hihetőleg egy szerencsétlen lovas esetét ábrázolja, ki ott áll sáros csizmában és köpönyegben, de minden gyűrődés nélküli hóféhr ingben, a nélkül, hogy a környezet a pórul járt lovas iránt csak látszólag is kifejezné részvétét, sőt ellenkezőleg távol áll tőle, mintha bélpoklos volna. Már pedig a magyar ember nem szokott a más baja iránt oly közönyösen viselkedni. Egy mosdó táll, törölköző vagy más valami segítő eszköz oda-kelesztése által igazolhatná, hogy a befogadott vendég, még ha az ügyetlen lovas is, nem lehet környezetének pusztán bámulatra való tárgya. A modernak oly gyorsan történt megváltoztatása azt mutatja, hogy a fiatal művész tehetsége még forrásban van s mire önmagával tisztába jön, meg fogja találni tárgyának megérthetőségéhez a kellő megoldást.

Cserépynek „Az alkalom teszi a tolvajt” című festménye azt mutatja, hogy a művész nagy lépésekkel halad előre. Képe

a kétszeres tolvajlást jellemzi, midőn a bortól és zenétől elkábult legény elejtett bankójára a cigány fiú ráteszi a lábát, hogy elcsenhesse, míg másfelől pajtása elcsábítja a csaplárosnét. Remélhető, hogy e jelen haladásához képest színészen és rajzban is fog előmenetelt tenni.

Szirmay Antal „Városligeti képe” emlékeztet ugyan a francia szalon képeire, de kielégít dekoratív modorával, mert van benne elevenség, valóság és szinhatás.

Herzl Kornél azon fiatal művészek közé tartozik, kik nem haladnak gyorsan pályájukon, nem tűnnek fel, mint meglepő fényű csillagok, de nem is hullnak oly gyorsan alá, hogy csalódásban hagyják a hívőket, kik nagy reményeket fűztek hozzájuk. Legutolsó képe, melyet két évvel e előtt láttunk, egy honvéd volt, kit egy porleány vízhold vedréről megírt. Ebben a képen sok és nagy hiba volt és kevés élet, míg most egy nagybbszabású életképpel lép fel, melynek címe „Nincs párja a Molinári-bakának.” A falu korcsmájában ott látjuk a Boszniaiból visszatért bakát a kiváncsiak seregében, ki mint hős beszéli el tetteit és szenvedéseit és miután e mellett még csinos fiu is, természetes, hogy magára vonja a leányok érdeklődését. A háttérben egy legény a bakának kedves csábítóját látja és magát megbosszulandó, székét ragad, hogy szétverje versenytársa társaságát. Ugy színben, mint rajzban sikerült kép ez. Különb, mint tudjuk, Herzl a Litzennmayer tanítványa és ily mester vezetése alatt kell, hogy haladjon az, kiből tehetség van.

Than Mórnak azon „Szent László” című képén kívül, mely Budapest főváros pavillonjában vag kiállítva, két más festménye is van a kiállításon. Lotz Károlylyal együtt a Rhal iskolájához tartozik és bár vannak számos jól sikerült képei, de mégis úgy látszik, hogy a conventionalismusaok nagy barátja. Igaz, hogy tárgyai a Mythoból vannak merítve, hol a vastag realismustól ovakodni kell, de egy kissé több való csak emelne műveinek értékét. Lotz Károly festményének nagy hátrányára szolgál a rossz elhelyezés, pedig róla csakis a magasztalás hangján lehet megemlékeznünk.

A tájképek sorozatából alig említenk meg egy párt, pedig sok szép ide tartozó tárgy diszti a kiállítást.

Spányi Bélának három képe igazolja azon állításunkat, hogy hová tovább meg fog mozdulni helyéből és a golyé-bucszások hosszú sora után gyönyörködtetni fog bennünket a

János tehát tevő azt, mit eddig tett. Magánórákat — óh bölcs isteni gondviselés — mindig kapott, mert — hála az égnek — mindig voltak és lesznek nehéz fejj, vagy hanyag nebulók, elfoglalt szülők és igazságtalan tanárok, — a bukott diákok mind ezt mondják — kik a magán-órát adását elkerülhetlenné teszik s aztán itt-ott egy-egy ujeztendei, vagy karácsonyi ajándék, nem sok ugyan, de mégis, legalább hoz valamit a konyhára. Így multak a napok kemény munkában s ha az est, a szelid, kedves est jött, egy-egy kötet kölcsönként Aranyt vagy Petőfit fogott a hóna alá s rohant fel a padlás szobába, hol Tini kisasszony még folyton dolgozott. János melléje ült és felolvasott. A láng-szellem, mely a sorokban lobogott, gyakran bevilágítatlanul hagyá szívöket, agyuka, de ez nem tett semmit, a szavak gyönyörűek voltak s a két egyszerű ember estéről estére örült az együtt eltöltött órákban.

Tél után tavasz, majd ismét tél, ismét tavasz s aztán évre év következett, a tanító állomásból azonban még sem akart semmi sem lenni. Előbb az „érdemes” emberekre került a sora, aztán azokra, akik már nagyon régen „vártak”, majd ismét egy „érdemes” következett és Jánosnak mindig várnia kellett.

A két jegyes keveset, vagy éppen semmit sem beszélt saját ügyéről. De minek is beszéltek volna? Miért lettek volna oly tü-

relmetlenek? Hisz jegyesek voltak és jól tudták — ebben, ha nem mondták is bizonyosak voltak — hogy szeretik egymást. Idegen emberekkel nem érintkezvén nem voltak kénytelenek ezek részvétnyilatkozatait hallani és azokon keseregni. Nem a holnapotl reméltek, hanem mindent csak a sokkal későbbi jövőtől s ez által a naponkénti csalódástól megmenekülve szívökben a remény örökre megmaradt. Hogy az örökös reménységben és várakozásban megvényték, észre sem vették s ha észrevették volna is, bizonyára nagyon természetes dolognak találták és benne megnyugodtak volna.

Igy éltek sokáig csendesen. János minden este eljött, ugyanazon tüzellel és gyorsasággal, mint az ifjuság napjaiban, s ha élete nélkü-lözésüket volt is tele, a padlásszoba ajtaján túl Tini jegyese volt, a legbüszkébb, a legboldogabb ember a világon.

De mivel minden boldogságnak véget kell egyszer érnie s mivel a sors azt gondolta, hogy végre is e két csendes, óhajts nélküli emberrel már elég jót tett . . . egy csendes éjszakán Tini kisasszony örökre behunyta szempilláit.

Mint egyedüli gyszoló János ment a koporsó után, csendesen, meghatva, de nyugodtan s azon emelkedett önérzettel, hogy ő Tini jegyese volt.

Midőn a temetőből hazaért, sokáig ült némán és gondolatokba merülve, míg végre be-

következett az est-szürkület, a jól ismert, ré megszokott kedves óra. Ekkor gyertyát gyújtott előzsedt írószereit s levelet írt kegyes jövőkéhez. Ünnepelesen lemondott az évek óta ígért és várt tanító állásról — mint írta — egy más, érdemesebb ember javára. Nem gyúsonan, nem keserűen gondt és szava:at. Isten mentsen! Csak arra gondolt, lehet a világon egy másik tanítójelölt is, aki talán épen úgy el van jegyezve, mint ő volt s talán épen olyan régen, nagyon régen várja az alkalmazást, mint váta ő és elgondolta, hogy milyen szép volna az, ha ez a két idegen, általa nem is ismert ember nem lenne kénytelen halálukig jegyese-kül élni.

Az utolsó szavakat lassan írta le s midőn levelét bevégezte, megtört lelke kirepült porhüvelyéből.

Mindörökké . . . Soha többé . . . kegyeggett e közben Tini pusztává lett szobácskájában a fali óra ingája. Ezuttal azonban hiába kegyeggett, az ismerős lépek nem hangzottak többé a folyosón. Senki sem jött a szobácskába, hogy az órát felhuzza. Az inga egyre lassabban járt, míg végre egészen elcsendesedett.

természet szépségeiben is. Mocsár melletti fái mindinkább kezdenek nőni, sziklák is kezdenek fehérlenni képeim, sőt hollók is tartanak gyülekezetet a megszántott föld barázdái között. A puhaság és finom szürkeség fő gondoljai között figyelmetztük azonban, hogy az elmosódás hova tovább terjedő cultiválása mellett ovakodjék az elmálás már már közeledő határáról távol maradni.

Molnár számos képpel jelentkezett: Molnár és Spányi gólyának refrainjeként most is ott szerepel a Rákos malma, de van egy háborgó Balatonja is, melyről az elismerés hangján kell megemlékeznünk.

Hirek.

Jóteköny adomány. Albrecht főherceg az „első pécsi veterán és betegsegélyező egylet”-nek s a z frtot adományozott, mely összegnek hová fordítása tárgyában az egyesület saját helyiségében (Nagy-Flórián utca 19-ik sz. alatt) f. hó 17-én, vasárnap d. u. 2 óraker rendkívüli közgyűlést tart.

Előléptetés. Ő Felsége a király Erdődi gróf Pálffy János 7. számú huszárezredbeli hadnagyot főhadnaggyi léptette elő.

Beksis Gusztáv országgyűlési képviselő leve, melyet a „Dunántúli közművelődési egyesület” létrehozására tartandó felolvasás tárgyában a pécsi nemzeti kaszinóhoz intézett s melyről már egyik előző számunkban megemlékeztünk, a következőleg hangzik: Nagyságos Elnök Ur! Örömmel tölt el azon meghívás, melyet Nagyságod, a „Pécsi Nemzeti Casino-Egyesület” nevében, hozzám intézni szives volt. Nem csak a csekély személyemet ért különös megiszteltetés miatt, melyért sietek köszönetemet kifejezni, hanem az ügy miatt, melynek előmozdítására csekély tehetőségemhez képest töreksem. A magyar társadalomnak, speciális viszonyaink közt, nagy feladatai vannak, melyeket csak egy oldhat meg, ha a városok, az értelmiség, vagyonság és — hála Isten! — ma már a magyarság várai állanak a társadalmi munka élén. És ime, társadalmunk, több nagy város által vezetve, tetre buzdul. A Dunántúli társadalmi nem maradhat tétlen. De actioja csak úgy számíthat sikerre, ha annak élére Pécs sz. kir. város lép, mely a Dunántúlnak legfejlettebb, legértelmesebb és most már (a valódi városok közt) legmagyarabb városa. Pécs a Dunántúli értelmi metropolisai. Geographiai helyzete pedig kiválóan alkalmas teszi azon actio vezetésére, melynek nemes, hazafias feladatot kellend megoldania. Hogy mindezt Pécs sz. kir. város polgársága, melynek értelmi központját a nemzeti Casino képezi, megértette, ez az, a mi engem nagy örömmel tölt el. S hogy a nemzeti Casino-egyesület csekély személyemet választotta ki az eszme propagálására, ez az, a mi rám nézve személyes megiszteltetés. A meghívást tehát kétszeres örömmel fogadom el. Fájdalom azonban, egészségi állapotom a tavasz kezdete óta oly rossz, hogy egyhamar nem tehetek eleget a megiszteltelő felszólításnak. Remélem mégis, hogy tán Pünkösdkor képes leszek már felolvasat tartani. Ha egészségem pár hét alatt megjavul, ezt, hogy t. i. Pünkösdkor Pécsre megyek, mint bizonyosat fogom megírni; ellenkező esetben felolvasásom későbbre marad. — Még egyszer ismétlem köszönetemet s kérem Nagyságodat, szivekedjék azt a „Pécsi Nemzeti Casino-Egyesület”-nek kifejezni. Kiváló tisztelettel vagyok Budapestben, 1885. április 28-án kész szolgálja Beksis Gusztáv.

A székesegyházi zenekar, mely meg meg sem halt s hosszabb-rövidebb litániák kíséretében már is kiénekelte az árnyékvilágból, mint legbiztosabb forrásból értesülünk, épenséggel nem fog felszólattani. A zenés misék tehát ezután is megmaradnak épugy, mint eddig voltak. Reform minden esetre történik a székesegyházi zene, jobban mondva énekkar kebelében, amennyiben az énekes könyvek ujjakkal cseréltettek fel. E

cserét azon körülmény tette ajánlatossá, sőt szükségessé, hogy az eddig használt énekes könyvek rég elavultak és tele voltak hibákkal.

Vásár. A május havi országos vásár vásárosunkban a jövő héten 18-án veszi kezdetét.

Névmagyarosítás. Wospiel Gyula pécsi illetőségű Lajta melletti brucki lakos vezetőnekéne „Tapolcazi”-ra kért átváltoztatása folyó évi 23,349 számú belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

Uj pósta. F. é. májrs hó 6-án baranya-megyei Bogdása községben kir. postahivatal lépett életbe, mely levél és kocsi postai küldemények felvétele, továbbítása, illetve kézbesítésével fog foglalkozni, összeköttetését a Darány-Lakócsa, Drávalok, Bogdása és Baranya-Sellye közt berendezett egységes kocsi-küldönc által nyeri és kézbesítő körét Bogdása község és Vörösi-puszta képezi.

Halálozás. Kovács Antal, nagyméltóságú gróf Széchenyi Imre és Dénes urak nyugalmazott urad. kasznára folyó 1885. évi május hó 11-én délután fél 5 óraker hosszabb szünetes után elhunyt. A boldogultnak hült tetemei folyó hó 13-án fognak a Skokohegyről a szigeti külvárosi köztemetőbe örök nyugalomra helyeztetni.

A „Pécsi Dalkoszu” című egylet alapszabályai a magyar kir. belügyminiszterium által folyó évi 23950. szám alatt a bemutatási záradékkal ellátottak.

Megyei közgyűlés. A hétfőn (11-én d. e. 10 óraker) tartott megyei évnegyedes közgyűlés csupa jelentéktelen adminisztrációs dologgal foglalkozott. — A tárgysorozat 80 pontja elejétől végig letárgyalott. Először méltó 1) a közgyűlés azon határozata, mely az alispáni évnegyedes jelentésben feltüntetett rendkívüli munka-szaporodás és a jelenlegi munkaerők elégtelenségére való utalás következtében (mit Perczel Miklós főispán is elismert és bizonyított) kimondta, hogy a megyei hivatalnokai közgegek szaporítandók s az állandó választmány megbízott, hogy ez ügyben a jövő közgyűlésnek kimerítő jelentést tegyen, kiterjeszkedve abban a munka-szaporodás okaira is, mely pótutastást Simonffy b. t. indítványozá. 2) A községi bírák számadásainak pontos elkészítésére és átvizsgálására vonatkozólag a főispán felszólalására elhatározott, hogy e célból ezen től az alispán javaslatára szakértő férfiak, mint tiszteletbeli számvevők fognak a központból kiküldetni. 3) Az alispán felhatalmaztatott, hogy a kiskoru árva ingatlan vagyonának tűzkár elleni biztosítása tárgyában a „Magyar általános biztosító társulat”-tal a szerződést kösse meg, azonban csak a Sey Lajos szolgabíró által indítványozott azon megszorítással, hogy a társulatnak bepórlásra csak a fizetendő díjak esedékessége után három hónappal legyen joga. 4) Szent-Király nagyközség jegyzőjének fizetése 600 frt készpénzben, természetű lakásban, 4 hold szántóföldben, az u. n. „réthely”-ben és 15 frt irodai átalányban állapított meg. 5) A megyei hordóhelyesítők hátralekös járandóságai ideiglenesen — előlegként — az ingyenes tartalékalapból megfizetendők; a visszaterítés módozatának megállapítása az állandó választmányra bízott. A közgyűlésnek, mely csak gyéren volt látogatva, kevéssel 12 óra után lett vége.

Nőegyleti majális. A pécsi nőegylet saját pénztára javára f. évi május 17-én azaz vasárnap a Tetyén, kedvezőtlen időjárás esetében az egyleti helyiségben tánczcsal egybekötött majális rendez. Izletes, jó étek és italok a nőegylet által fognak kiszolgáltatni. A vigalom alatt a városi zenekar fog közreműködni. Belépti díj a Tetyén személyenként 20 kr, gyermekeknek 15 kr, esetleg a nőegyleti helyiségben 50 kr, gyermekeknek 25 kr. Kezdete d. u. 3 óraker. Minél számosabb részvételt kér tisztelettel a rendező bizottság.

Csehok az országos kiállításon. A csehországi mezőgazdasági egye.ület Schwarzenberg Károly herceg elnökléte alatt közelebb elhatározta, hogy a budapesti országos kiállítást a folyó hó végén testületileg fogják meglátogatni s onnan lerándulnak Belyére, hogy ott Albrecht főhercegnek minta gazdaságát behatóan szemügyre vegyék.

Halálozás. Kissovich József veszprémi kanonok és Veszprém város országgyűlési képviselője szombaton Veszprémben meghalt. A boldogult évekkel ezelőtt Somogyban, Nagy-Bajomban asznes-plébános s a legkiválóbb papok és hazafiak egyike volt, kinek a kaposvári gimnázium létesítésében Jankovics László és Somssich Pál mellett nevezetes része volt. Mint képviselő a kormánypárthoz tartozott. Áldás emlékezetén.

Miniszeri elismerés. A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter Perczel Dezso Tolnamegye alispánjának az állategységrendőri ügy terén kifejtett buzgó tevékenységéért elismerést fejezte ki.

Egy látogatás haszna. Dr. Lucius porosz mezőgazdasági miniszternek a kiállítás megnyitása alkalmából többnap Budapesten tartózkodása jóteköny befolyással fog lenni a köztünk és Németország között utóbbi időkben némileg feszült közgazdasági viszonyokra, s amennyiben a nevezett miniszter teljesen meggyőződött arról, hogy Magyarországon az állategységügy terén a legnagyobb szigor alkalmaztatik s így már legközelebb várható, hogy a német határ sertéseink előtt meg fog nyílni.

Jégeső. A múlt hét elején — hosszú szárazság után — megyénk egész területén megérett az esőzés, mely azonban több helyen pusztító jégesővel járt, mint Himes-Házán, Liptódon, Bozsokon, Sombereken, Rácz-Göresnyöbén és Duna-Szekesön (két ízben) mindenütt tetemes kárt okozta. A múlt keddi jégeső, miután esővel vegyest jött és erejét városunk felett adta ki, szerencsére nálunk nem tett semmi kárt.

Jó tanácsok. A „Pesti Hirlap”-ban Pulszky Ferenc az ipar és földirtokról szólva, ráter a földirtokválságra, mely leginkább a közpirtokosok között pusztít s ennek elkerülhetési módjáról következőleg nyilatkozik: Mi a megyei közpirtokosoknak nem adhatunk jobb tanácsot, mint azt: „Ne tarokkozzanak s ne ferblizzenek, ne vendégeskedjenek s ne quaterkázanak, főleg pedig ne akarjanak képviselőknékv megválasztatni; huzzák meg magukat s lássanak gazdaságuk után, főleg pedig ne költsenek többet, mint a mennyit bevesznek.” — Tagadhatatlan, hogy mindezek nagyon jó tanácsok s ha akad oly birtokos, aki Pulszkyt mindenben követi, azt bizonyosan rövid idő alatt felveti a pénz. Csak az a baj, hogy e tanácsok szerint élve, az élet örömeiből vajmi kevés jutna a földirtokosra, ki pedig azokat épugy megkívánja, sőt megkívánhatja és megérdemli, mint más Isten teremtése. Azért mi, ha Pulszky-nak lettünk volna, e jó tanácsokat az utolsó kivételével mellözve, sőt ennek is némi módosításával nem azt mondtuk volna, hogy birtokosainak „ne költsenek többet, mint a mennyit bevesznek,” hanem azt hogy: „költsenek kevesebbet, mint amennyit bevesznek” s ekkor bizonyos, hogy gya. apadni és tőkét szerzeni fognak.

Leszámol az élettel. Sándor Mihály, vulgo: Miska bérszolgát a „Hajó” szállóban, a gazdája által rábizott pénzekből 100 frton jóval felül elsikkasztván s félvén, hogy gazdája hütlensége tudatára jutva az elsikkasztott összeget számon fogja tőle kérni, hétfőn délben kevéssel egy óra előtt a sertésbizaló telepen levő kocersma egyik szobájában revolverrel agyon lötte magát. A szerencsétlen véget ért ember 36 éves, csávái (sopron-megyei) illet. volt. A helyszínen rögtön megjelent dr. Czierer Elek kerületi orvos és Csendes rendőrbiztos már csak az azonnal beadótt halált konstatálhatták. A boncolás a szigeti külvárosi halottas kamarában kedden d. u. 2 óraker történt.

Lelkiismeretes örök. A honvéd katonái lövölde helyiségének és mellette levő kántin örzésére a parancsnokság — ha nem lenne — rendesen öröket szokott kiküldeni. Ily történet pönteken is, amidőn egy örzvezető felügyelője alatt 3 ember küldetett ki, kik az örzetökre bizott kántin ajtaját feltörték s vitélül lerészegedtek. Így taláta őket a 68-ik honvédszázalaj őrzőjára, mely is a kötelesegről megfellelkezett őrséget azonnal elfogta.

Nagy tüzvész pusztított Hidvégen ma egy hete. Mint lapunk tudósítja, a község százanad látványt nyújt. Husz gazda teljesen leégett. A kár tetemes.

Asszonygyilkos. Wolf Zsigmond mohácsi lakosnak egyik pusztai kocsisa, mint a „Mohács és Vidéke” írja, ittas állapotban feleségét, ki öt mértéktelensége miatt megpöngatta, agyonütötte.

Tüz. Ifjabb Balázs Pál izségi lakosnak Darázs község határában, az ugynevezett „Budzsák”-ban levő pajtáját és szalmakazalját mult vasárnap este eddig ismeretlen tettes felgyújtotta. Ugy a pajta mint a kazal teljesen leégett.

Balentics halála ítéle. Balentics Imre, a Haris-bazari kettős gyilkosság tettesének bűnyűjében pönteken tartatott a budapesti törvényszék előtt a végítgyalás. A tárgyalást Kriszt János törvényszéki elnök vezette. Szavazó bírák Brinkmann és Kossuthányi voltak. A jegyzői tiszteket Woyda teljesítette, az ügyészséget Bekos János kir. alügyész képviselte, védő ügyvéd dr. Dalnoki Béla volt. Vádlott a kihallgatás alkalmával beismerte, hogy ugy Pessek Veronát, mint a kis Budai Rózat előre elhatározott szándékkal ölte meg, az elsőt azért, mert őt megsértette, a másikat azért, hogy árulója ne legyen. Vádlott az ügyésznek halált kérő vádindítványát közönyösen hallgatta, valamint közönyösen viselte magát a kihallgatás és tanuvallomások alatt is. Az ítélet kihirdetése, mely szerint Balentics Imre a 278-ik §-ba ütköző két rendbeli gyilkosság büntetésében és a 333-ik §-ba ütköző lopásban bűnösnek mondatott ki és ezért kétélhalál elszenvésére ítéltett, este 8 órakor történt. Az elítelt a kihirdetésekor mosolygott, majd közönyösen ült le padjára; kérdézetvén, hogy mit szól az ítélethez, így szólt: „Pessek Veronáért nem érdemlem meg a kétél általi halált, de még talán az ártatlan Budai Rózáért sem, tekintve büntetlen előéletemet. Különbén már többször néztem szembe a halállal, most sem jédek meg tőle, azért hát nem is föllebbezek.” Előlk: Nem föllebbez? Balentics (száradan:) Nem! A védő ügyvéd azonban bejelentette a föllebbezést.

A kiállítás budgetje. A megnyitás napjág az orsz. bizottság összes kiadásai 1 millió 596,000 forintra rugnak, mely összegből a hivatalos építkezésekre 1,220,000 frt (ebből az iparcsarnokra 526,000 frt) esik. Az állami előlegekből, a sorsjáték jövedelméből, továbbá a térdj- és egyéb bevételekből a fenti kiadásokon kívül 90,000 frt készpénz maradt a bizottság rendelkezésére. A jövedelmek közt az eddigi térdj-részletfizetések, melyek tudvalevőleg kötelezőleg 1/3-ot tesznek, 56,000 frttal szerepelnek, ugy hogy mintegy százer frtnak kellene még befolyjni a további részletekből. A kiállítás tartama alatt a folyó kezelési és személyi kiadások havi 30—40,000 frttal vannak előirányozva.

Az első magyar gyapjamos és bizományi részvény-társaság Budapestén lapunk mai számában megjelent hirdetését t. olvasóinknak figyelmébe ajánljuk. Ezen intézet 17 év óta áll fenn s a legjobb hírnévként örvend. Elvállal hátan mosott és mosatlan nyirt, valamint bőrről nyírott és timár gyapjút gyárilag való mosásra és bizományi eladásra. Előlegeket nyújt jutányos kamatláb mellett. Lelkiismeretes eljárása folytán a gyapju-kereskedők bizalmát teljes mértékben kiérdemli.

Pár szó a kávéról. Talán nincs táplálék, melynek egészségtani értékéről oly eltérők lennének a vélemények, mint épen a kávéról. Guimaraes braziliai tudós közelebb beható kutatásainak tárgyává tette a kávé életani hatását s ugy találta, hogy az a tisztán húsfelekkel táplálkozóknl az étvágyat tetemesen fokozza, az anyagcserét és fizikai erőt elősegíti s az agyműködést gerjeszti, a téztafélék és zsírok emésztését pedig hátráltatja. Egyébként a kávé nem táplál, hanem a szervezet táplálkozási szükségét fokozza, vagyis tisztán izgató szer. Ezért itéli el a táplálékot minden neveléstaníró. Mi magunk nemzetgazdasági szempontból nem vagyunk és nem lehetünk a kávéfogyasztás barátai, melynek általánosságával minden évben fokozott mennyiségű millió vándorolnak ki hazánkól a tengerentuli kávéültényesek zeseibe, hogy onnan hozzánk soha többé vissza ne kerüljenek. Aki tehát kávézik, az nemcsak hogy maga részéről hasznot nem hajt kiadás tesz, hanem egyuttal a nemzeti vagyont is fecsérli, épen úgy, mint aki Párizsban mosat, ruhát Londonból hozatja, vagy gyermekeinek norinbergi játékszereket vásárol. A kávéfogyasztás előelő osztályaink példája után ugy szólni divatból lett általánosság. Megérjük-e valaha, hogy egykor — mint atyáink idejében — a kávé-nem ivás jön divatba, azt csak kívánjuk, de nem tudjuk; arról azonban, hogy e divat a nemzeti vagyonra nézve sok millió forint megtakarításával járna, erősen meg vagyunk győződve.

Nyakleves. mint házasságszerző. A „Vasmegeyi Lapok” írja. Közelebb történt, hogy a déli vasut egyik Szombathelyről Bécs felé robozó vonatán egy fiatal höly, egy idősb és egy fiatal ur kerültek egy coupéba, mindháman idegenek egymás előtt. Künn öreg este volt már s a coupé lámpája is nagyon gyéren eregette világító sugarait, miért is utasaink behunyták szemeiket s aludni törekedtek. Ekkor egyszerre — a kocsi másék osztályában levő magános utas oda át zörej hall, mit egy hatalmas csattanás követett. Attekinzt és furca képet lát. Egy csinos haragos kisasszonyt, ennek átelében egy savanyu kőpü idősb urat, ki erősen nyomogatta tenyerét az egyik arcához s e mellett a csintalan kőpü frátert, ki elfojtott nevetés közben józúzen nyalogatta száját. Történt pedig a zavar akként, hogy a szép kisasszonyt a szemközti ülő lürkő a bóbiskolás palástja alatt azon oldalon csókoltta meg, a melyen az idősb ur ült s a höly első felocsudásában hatalmas nyaklevesrel felelt, amelyet az öreg ur arca fogott fel. De evvel még nincs vége a dolognak. Az idősb urat a szép lány szűies haragja annyira elbajolta, hogy Bécsben látogatást tett nála, amelynek eredménye — megkérés lett. Pünkösöd hétfőn fognak örök hűséget esküdni egymásnak a Josefstadti templomban. Mégis csak igaz, hogy minden ut Rómába vezet.

Vegyes hírek. Jászai Mari asszony, a nemzeti színház kitűnő tagja, a nyár folyamán Londonba megy vendégszerpelni, hol angolul fog játszani. — A Kanadában fellázadt indiánok f. hó 3-ikán az angolok által teljesen megverettek. — Lelesz falu, a Mátraalj egyik legvirágzóbb községe mult hó 28-ikán teljesen leégett. 73 lakóház és 200 melléképület lett a tűz martaléka, 160 család 300 taggal lett földönfutóvá. A kár meghaladja a 100,000 frtot. Embereit csak egy, a 60 éves Bozó Julcsa esett áldozatul. — A „Nina” nevű magyar bárka 7-ikén éjjel Velence mellett összetűközt a „Milano” nevű postagőzessel, minek következtében a bárka elsüllyedt. A legénység megmentetett. — A z angolok a mult évben megkezdett s mintegy másfél kilométernyire furt tengeralatti alagut bejáratát Dowerben f. hó 2-ikán befalaták. — A z orosz-angol megegyezés főlényege abban áll, hogy a vitás határterültre vonatkozólag mindkét fél beleegyezett

abba, hogy az eldöntés választott bíró elé terjesztessék. — Uj-Pesten a Löwy-féle gőzfűrészyárban a kazán-házban elhelyezett fő gázfejlesztő kazán szétrobbant s nemcsak a kazán-házat tette romhalmazzá, hanem 4 munkást is megsebesített, még pedig oly súlyosan, hogy kettő közülök, Dancier József fűtő és Murányi János meghalt, Mintusz Miksa és Floris József pedig súlyos sebekkel a kórházba szállítottak. — Idősb Diczenty Ferencz, a nagyszámú Diczenty és Ferdinand családok Nesztora meghalt Szegzárdon f. hó 8-án.

Étvágy nélkül nincs egészség, s ép ezért mindenkinek a ki gyomorhajban, étvághányban, büfögésben stb. szenved, azonnal egy alkalmas szert kellene használni, hogy nagyobb bajoknak eleje vetéssék. Erre vonatkozik a köv. közlemény: Mitrovitz, Horvátország. Brandt R. gyógyszerész úrnak Zürichben. Kénytelen vagyok közvetlenül az ön szíveségéhez fordulni azon kéréssel, hogy a közlebbi postával, utánvételt mellett, számomra 6 doboz svájci labdacsozt küldeni szíveskedjék. Az ön svájci labdacsozából, alkalmas, két évvel ez előtt Bécsből rendeltem meg egy pár dobozzal, s ezek kitűnő hatással voltak egészségi állapotomra, Teljes tisztelettel, Milutinovik Uros, distr. főpap — Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsozai a gyógyszerárakban 70 kron kaphatók. Minthogy Magyarországon Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsozainak különféle utánzatai léteznek, arra kell gondosan figyelni, hogy minden dobozon, czégjegyl, egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt névalírása meglegyen.

Irodalom.

A Kiállítási Lapok Ráth Károly által szerkesztett és a Deutch M.-féle műintézet által igen díszesen kiállított 34. száma megjelent a következő gazdag tartalommal: Rudolf trónörökös arcsképe. (A legújabb fényképezési felvételek után.) — A „Kiállítási Lapok” új cyclusa. — A megnyitás előtt. — A nemzetközi osztály szakértő bizottságának szabályzata. — Utasítás a szabad-és szolgálati jegyek tárgyában. — A nemzetközi előleges állatkiallítások jury-szabályzata. — A király-pavillon. — Kiállítási Krónika: A kiállítás budgetje. A „reklámok” ügye. Hivatalos katalógus. A háziiparcsarnok 15 fülkéje. Kiállítási fényképek árjegyzéke. A romániai sajtó és a kiállítás. Szekrénydíjak. A pénzügyminiszterium csarnoka. A kiállítási lakásrodában előjegyzett lakások kimutatása. Kiállítási irodalom. Külföldi kiállítások. A széke ly ház (képpel). A kiállítási lakásrod szabályzata. Elfogadott bejelentések (utolsó kimutatás): XXVIII. cs. Egészségügy. A háziiparcsarnok (képpel). — A közoktatásügyi csarnok (képpel). — Hirdetések.

Kossuth Lajos „Irataim az emigrációból” cz. művéből az Atheneum kiadó-társulat fűzetes, összevont népies kiadást rendez s az első 2 fűzet a napokban jelent meg. E kiadás kéthetenként megjelenő fűzetekből fog állani, ezen kívül pedig minden előfizető — kivánatra — két nagy díszes képet kap csekély utánfizetés mellett. Ara (fűzetenkint 30 kr.) oly csekély, hogy irodalmuk és remekművének megszerzése még a kevésbé vagyonos osztály részére is lehetővé tétetett.

Kimutatás

a „Szegény-ház” építési alapja javára es ideig az egyesek gyűjtő-ívén befolyt adományokról.

(Folytatás)

Mihálovich Imre ur gyűjtőívén:

Mihálovich Imre 4 frt, Kovácsis Antal, Hippapan Ferencz 2—2 frt, Hippau Lajos, özv. Vigané 1—1 frt, Pácz Imre 40 kr. Összesen 10 frt 40 kr.

Hoffmann n Károly ur gyűjtőívén:
Hoffmann Károly 100 frt, Ullman Károly, Ra-

bel Vilma, Schapringér Mór, Reinfeld Imre 50—50 frt, Piribauer János, Trenschiner J. W. 30—30 frt, Szvarecz József 25 frt, Dr. Schvarecz Frigyes, Klein J. 20—20 frt, Mestrics Imre 15 frt, Mayer Antal, Adler Loyza, Thaler Gusztáv, Ludvig János, Pongrácz Klára 5—5 frt, Kreiner és Krausz 3 frt, Schedivi Ferencz 2 frt. Összesen 470 frt.

Kotzer István úr ivén:
Kotzer István 10 frt, Böhm Nándor 1 frt.

Bedő Imre úr gyűjtőivén:

Schultz József 15 frt, Balázs Ödön gyógyszerész, Blätterbauer, Edhoffer, Molnár Mihály 5—5 frt, Traub B. és társa, Wurster Antal, Névtelen 3—3 frt, Fesztl Károly, Kaizer Henrik, Pollák Samu, Marton Sándor, Stangl Ede 2—2 frt, Till Ferencz, Löw Lajos, Buchmayer Henrik, Gerdenich József, Poszek Vilmos, Markusz, özv. Kollár Antalné, Burghardt István, Dr. Källey, Siptár Lajos, Szigriszt Lajos, Kurländer Adolf, Bertics János, Nick Károly, M. A. Szander, Altman Áron, Roth Ármu, Prager Ödön, Tausz Vilmos, Berecz Károly, Thurn J. órás 1—1 frt, özv. Wessely Ferenczné, Hoppel Lajos, Cséfy Jozsef, Rothmüller Vilmos 50—50 kr. Összesen 78 frt.

A 25., 27. és 28. számú gyűjtőivek 559 forint összegének kamatja fejében befolyt 7 frt 79 kr. Lauber Rezső 10 frt, Kremmer József, Scholtz Antal és fia 6 frt. Összesen 18 frt.

Hamerli János úr ivén adakoztak:

Hamerli János 2 frt, Lukrits Mária 1 forint.

Fischer Simon úr gyűjtőivén:

Fischer Simon 3 frt, Psik Mihály 2 frt, Reinich Antal 1 frt, Schostal Anna 1 frt, Beierlein Mária, Fén Ferencz, Magyar Sándor 50—50 frt, Reinisch Mór 50—50 kr. Összesen 8 frt 80 kr.

Ribay Ferencz úr ivén:

Ribay Ferencz 10 frt.

Zelms György úr gyűjtőivén adakoztak:

Zelms György 6 frt, Pröckl Ignác, Hammel Péter 2—2 frt, Kenedi Imre, Hebenstreit Pál, Ribits Máté 1—1 frt, Schedivi Ferencz, Steurer Béla 50—50 kr. Összesen 14 forint.

Beck Márton úr ivén:

Beck Márton, Báró Skerlecz Károly, Báró Hrabovszky 5—5 frt, Stroch Antal, Zanon Bertalan 3—3 frt, Berecz József, Nürnbergger András, Németh Ignác, Bock Lajos 2—2 frt, Herczenberger József, Grebes György, Huglicska 1—1 frt. Összesen 32 forint.

Hoffmann József ur adományozott 10 frtot.

Liebscher Vilma kisasszony intézetében tartott színelőadás jövedelme adományként befolyt 27 frt. Winter Mátyás és fia adománya 4 frt.

Obetkó Zsigmond úr ivén:

Obetkó Zsigmond, dr. Obetkó Károly 2—2 frt, Obetkó Gyula, Hoffbauer János 1—1 frt, König Markus 20 kr. Összesen 6 frt 20 kr.

Hegedüs Imre úr ivén:

Hegedüs Imre 3 frt.

Rézbányai János úr ivén:

Nsg. Rézbányai János 20 frt.

Lechner Gyula kapitány úr gyűjtőivén pótlólag adományozott:

Nsg. dr. Fesztl Károly kanonok 100 frtot.

Kurtz György úr gyűjtőivén adakoztak:

Fürhan József 4 frt, Hillebrand Ferencz 3 frt, Molnár Rudolf, Kurtz György 2—2 frt. Összesen 11 frt.

Közgazdaság.

Rigolirozás.

Minden talajt, melyet főzeléknekünk termelésére használunk, legalább is minden 10 évben rigolirozni kellene. E műtét által először is a feltalaj mélyebb lesz és javittatik, másodsor az élő vagy gyökerek által szaporodó gyomokat jobban ki lehet irtani s harmadsor a nehéz göröngyös föld puhább, lazább lesz. A rigolirozásra legjobb időszak a nyár és az ősz, midőn a talaj száraz. A földet 2—3 ásonyomnyira, vagy még mélyebben telássuk, kihányjuk s egyenes árkokat

csinálunk, melyekbe újra betesszük a kihányt földet. Ha a legalsó földréteg jobb volna, mint a felső, akkor ez utóbbit legalul, a volt alsó réteget pedig föléje helyezzük. Vad és rossz földet soha se tegyük felül. Lehet a felső és alsó földréteget össze is keverni s egyuttal trágyázni, oly formán, hogy minden trágyarétegre egy réteg földet teszünk. Ha a trágya már jól elkorhadt, még a tél beállta előtt újra megforgatjuk az egészet, mi által a föld a trágyával jól összekeveredik s lazább lesz. A legalsó föld és trágyaréteg első ízben érintetlen marad s csakis újabb rigolirozásnál kerül felszínre.

Gazdaasszonyok figyelmébe,

Megjött a tavasz, vele együtt megjöttek a legyek is, melyek ugy bázibutorainkat, mint szintén a képeket és drága rémákat beszenyenezik. — Hogy ezeket megóvhasuk a legyektől, babérolajjal vagy kámforral kell finomul bedörzsölni, melynek szagát a legyek ki nem állhatják; de mivel ezt magunk sem igen szeretjük erős szaga miatt, ajánlatosabb — különösen az olajfestményeket, kép- és tükör rámkat — tavasszal tojás felhérével finomul bevonni, melyet nyár végével vízbe mártott szivacsral könnyen lemoshatunk, a nélkül, hogy legkisebb baj történne azokon. Hogy pedig a szobákban ártalmatlanná tegyük a legyeket, fekete borsot kell tejbe főzni, vagy burnóttal vízzel történni és azt czukorral, vagy mézzel megédesítve kis tányérkákra rakni, melyektől a legyek biztos halált szívnak magukba. Vagy egy nehezék quassia kivonatot 8 lat forró vízben fel kell olvasztani, ehhez egy kevés mézet vegyíteni s e folyadékot a fent említett módon tányérkákra rakni, melytől szintén elhullanak a legyek. (Ugyan ily quassia oldattal el lehet vesztetni a rózsafákra a zöld bogárkakat, melyek különösen a bimbókat és fiatal hajtásokat rágják meg.) Igen sokan a tölgyfagyót (madárenyv) melegítik összesen lenmagolajjal, és hosszú fadarabkákra kenve az ablakokba állítják, melyre aztán ha rászállnak a legyek, tüstént megragadnak.

A pécsi sertésbirtaló társaság heti tudósítása.

Felhajtás: 146 darab kövér, 86 félkövér, 22 1db sovány disznó, 293 db süldő. Árak: kövér disznó, minőség szerint 42—45 kr klg.-kint. Félkövér 40—42 krajczár páronként — klg. páronként 75 klg. ételsúly leszámításával. Sovány disznó — kr. Süldők: — kr. klg.-kint élőszuban. Kukoricza ár 5 frt 90 kr. mm.

Gabona-árjegyzék

Pécs sz. kir. városában 1885. évi május hó 2-án tartott hetivásárról.

	100 kiló ára.
100 kiló ára.	100 kiló ára.
Buza:	jó 9.20
	közepserű 9.—
	legalábbvaló 8.80
Kétszeres:	jó 7.50
	közepserű 7.20
	legalábbvaló —.—
Rozs:	jó 7.30
	közepserű 7.20
	legalábbvaló —.—
Árpa:	jó 7.—
	közepserű 6.50
	legalábbvaló —.—
Zab:	jó 7.—
	közepserű 6.80
	legalábbvaló —.—
Kukoricza:	jó 6.60
	közepserű 6.50
	legalábbvaló —.—
Széna 7.—
Szalma (máza) 2.70
Hajdina (máza) 1.30

VASUTI MENETREND.

A Budapest-Dombóvár-Úszöghi vonalon:

Budapestről indul a 302. sz. vonat reggel 8 ó. 15 p
Pécsre érkezik " " " d. u. 5 " 35 "
Pécsről indul " " " " " 5 " 55 "

Az Úszögh-Dombóvár-Budapesti vonalon:

Pécsre érkezik a 301. sz. vonat d. e. 10 ó. 15 p
Pécsről indul " " " " " 11 " 05 "
Budap.-Kelenföldre érkezik " " este 8 " 18 "

A Mohács-Barcsi vonalon:

Budapestről indul az 1. sz. vonat reggel 8 ó. 15 p.
" " " a 11. " " este 7 " 45 "
Pécsre érkezik az 1. " " d. u. 5 " 46 "
" " " a 11. " " reggel 7 " 53 "
Pécsről indul az 1. " " d. u. 6 órakor
" " " a 11. " " reggel 8 " 10 "
Barcsra érkezik az 1. " " este 8 " 17 "
" " " a 11. " " d. e. 10 " 58 "

A Barcs-Mohácsi vonalon:

Barcsról indul a 2. sz. vonat reggel 8 ó. 20 p
" " " a 12. " " d. u. 5 órakor.
Pécsre érkezik a 2. " " d. e. 11 " 02 "
" " " a 12. " " este 7 " 21 "
Pécsről indul a 2. " " d. e. 11 " 17 "
" " " a 12. " " este 7 " 36 "
" " " a 16. " " reggel 6 " 10 "
Mohácsra érkezik a 2. " " d. u. 1 " 54 "
" " " a 12. " " éjjel 10 " 07 "
" " " a 16. " " reggel 8 " 58 "

A szerkesztő üzenete.

O . . . n. Fogadják köszönetünket becses küldeményeikért s örömmel nyilatkoztat, hogy a már-már hosszú halgatás véget ért.
U. B. Felhasználjuk.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos
Fekete Mihály.

Kis hirdetések.

Felvételnek a kiadóhivatalban
Nepomuk utca 10. szám alatt, a
posta mellett.

Fiatal ember a fő-utca közelében külön bejárattal szobát s egyuttal teljes ellátást keres. Szíves ajánlatok e lap kiadóhivatalához intézendők.

Gyakorlott nevelő oktatásra ajánljuk. További felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

Egy magyar diszmente, kalpag stb. jutányos áron eladó. Hol? megtudható a kiadóhivatalban.

Elköltözés miatt

János-utca 11-ik sz. házban

3 szobás lakás

azonnal,

vagy júliustól jutányosan

kiadó.

Az első magyar

gyapjmosó és bizományi részvénytársaság Budapestén,

mely 1869-ben nevezetes gazdák s kereskedők által, a hazai gyapju előnyösebb értékesítése érdekében alapítottat, az ez évi idény beálltával ajánlja
gyapjtermelők és gyapjukereskedőknek

a az intézet szolgálatát, mely a külföldi legnagyobb gyapjmosó intézetek elismert módszere után van berendezve és mely mint ilyen, eddig a fővárosban Budapestén egyedül létezik, igénybe venni

Intézetünk 17 évi fennállása óta, legkitűnőbb, kifogástalan mosás és szakszerű kezelés által sikerült, az általunk mosott gyapjunak, a kül- és belföld minden gyári helyén oly hírnevet szerezni, hogy ez mindenütt előnnyel vásároltatik.

Nagyszabású intézetünkben évenként 100000 métermázsa gyapju mosása eszközölhető, tehát azon helyzetben vagyunk, hogy bármely mennyiségben hozzánk érkező gyapjút — a legnagyobb tolongásban is — lehető legrövidebb idő alatt moshatjuk és széleskörű összeköttetésünk folytán — a lehető legmagasabb áron gyorsan eladhatjuk.

Öndicsékedés helyett csak megemlítjük, miszerint hazánk legnagyobb gazdái- és gyapjukereskedőitől kezdve a legkisebbebikig, még pedig tulnyomó részben, vállalatunk kezdetétől fogva, évenként szakadatlanul tiszteltetünk meg gyapjuküldeményeikkel és számtalan elismerő nyilatkozat birtokában vagyunk, melyek a kielégítő értékesítést igazolják és melyek eredetiben nálunk megtekinthetők és ezekről másolatokat szívesen küldünk.

Mosásunk és kezelésünk kitűnő módszere az eltal is elismertnek tekintendő, mivel a londoni, bécsi és philadelphiai világkiállításon a szakbizottság által és a győri, biharmegyei, szegedi, s.-a.-újhegyi, székesfehérvári és trieszti kiállításokon arany érem és elismerő oklevéllel tüntettetett ki.

Elvállalunk igen jutányos feltételek mellett mindenemű gyapjút gyárszerű mosásra és bizományi eladásra, esetleg csak bizományi eladásra.

Kívánatra, a hozzánk gyárszerű mosásra küldendő gyapju részére üres zsákokat ingyen kölcsönözünk, mérsékelt kamat mellett k kívánatra előleget nyújtunk és nálunk raktározott gyapjuért raktáridő és biztosítási illeték nem fizetendő.

Az által, hogy a bel- és külföld minden gyári helyén ügyes ügynökök által képviselve vagyunk, nemcsak a gyárilag nálunk mosott gyapjút, hanem csakis bizományi eladás végett hozzánk küldött mindenemű hátonmosott, zsirban nyírt, bőr és timárgyapjút gyorsan a legmagasabb áron eladhatjuk el.

A vasut és gőzhajó állomásokhoz érkezett gyapjuküldemények átszállítását gyárunkba teljesítjük s kérjük a küldeményeket cégünkre

Első magyar gyapjmosó és bizományi részvény-társaság Budapestén czimezni.

Az osztályozás és mosás sorrendben történik és a legesekélyebb mennyiség is szigoruan elkülönítve mosatik. Miután a vevő részéről a gyapju átvételét, gyapju árát és az elszámolást azonnal megbízóink kezéhez juttatjuk. Kívánatra bő felvilágosítás készsággel adatik és kimerítő programok díjmentesen küldetnek,

Igazgatóság:

Visontai Kovách László elnök.
Hanover Miksa, alelnök.
Karsai Albert, Forrai Henrik.
Kuh Károly, vezérigazgató.

Felügyelő bizottság:

Muslay Sándor, elnök.
Cséry Lajos,
Huszár István,
Nádasy György:

Minden kívánt felvilágosítás városi irodánkban Neugebauer Gyula úrnál, Károlykört 3 sz. Huszár féle házban is készsággel adatik, hol programok is kaphatók (Utánnyomat nem díjaztatik.)

Mária-Celli Gyomor-Cseppek,

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmái ellen és felülmulthatlan az étvagy hiány, gyomor gnyengeség, rosszszagu lehellet, szelek, savanyu felbőfűgés, kolika, gyomorhur., gyomoregés, huykőképződés, túlságos nyalkaképződés, sargaság, undor és hanyas, főfajas (ha az a gyomorbol ered), gyomorgörçs, szék-szorulat, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által: giliszta, lép- és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvegecske ára használati utasítással együtt 35 kr.

Köz ponti széküldési raktár nagyban s kicsinyben

BRADY KÁROLY,

„az öngyógyhoz” ezimzett gyógyszerárában Kremzierben, Morvaországban.

Kapható Pécsen: Kovács M., Sipőcz István, Balázs urak és az Irgalmasok gyógyszerárában Sásdon: Keller N. úrnál. Pécsen: Dvorszky Béla gyógyszerárában. Szászvár: Baltha László gyógyszer. 26—1. 1051

Ruha-szövetek

egyedül tartós gyapjuból egy közép nagyságu férfi számára

egy öltönyre	}	jó gyapjuból	4	frt	96	kr.
3-10 métert		jobb	8	„	—	„
számítva.		finom	10	„	—	„
		egész finom	1	„	40	„

Utazó plaid-ek darabja 4—5—8—12 frt. Igen finom öltönyök, nadrágok, felöltők, kabát és esőköpeny-szövetek, borzas, szőr-pokrőcz, katona, kamgarn, cheviot-szövetek, trikók, női és billard-fedő, peruvien, doszking-szövetek kaphatók

alapított **Stikarofszky János** 1866-ban.

gyári raktárában Brünben.

Minták, szabómesterek számára mintalapok és 10 frton felül utánvételi megrendelések ingyen küldetnek.

Allandó posztó-raktárunk több mint 150,000 frt értékű és magától értetik, hogy nagy üzletben sok 1—5 méter hosszáságu maradék-szövet található, melyeket igen leszállított előállítás áron vagyok kénytelen elárúsítani. Minden értelmes ember beláthatja, hogy ily kis maradékokból mintákat küldeni nem lehet, mert akkor belőlök nem maradna s így tiszta szédelges, ha posztó-üzletek maradék-mintákat hirdetnek, mert ily esetekben a posztó-minták egyes darabkákból és nem maradékokból származnak s az ily eljárás czéljai igen megfoghatók.

Maradékok, melyek nem tetszenek, kicseréltetnek vagy a pénz visszaküldetik.

Levelezések elfogadtnak német, magyar, csch, lengyel, olasz és francia nyelven.

Leggyorsabb és legolcsóbb

személyszállítás

AMERIKÁBA

kétszer hetenként

a brémai kitünő délnémet Lloyd

császári német posta és

gyorsposta gőzöse által

a nm. bécsi cs. kir. helytartóság

által engedélyezett

Sockl Mórlecz

főügynöksége közvetítésével

Bécs I., Postgasse Nr. 6.

Minden tudakozódásra azonnla
válasz adatik.

901

Minden nyerevény-kötvény még az eset-
ben is, ha már visszalézte van, vagy nyere-
ményrel kluztatót, minden további nyere-
ményhuzásoknál tovább járszik, úgy hogy
avval későbbi huzásoknál ismét nem csak
egyszer, de többször is nyemi lehet.

Ezen nyerevény kötvények kaphatók

Schappinger J.

váltóüzletében Pécsen.

500000 frt.

Értőnyerevény:

Legközlelebbi huzás:
1885. évi május hó 15-én.

Magyar-Jelzálog-Hitelbank 4°
nyerevény-kötvényei a 100 frt.

RUSTON PROCTOR és TARSA

BUDAPEST, Nádor-utca 39-ik és 41-ik szám

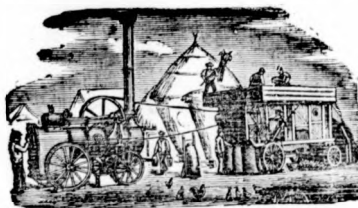
ajánlják világhírű és mindenütt a legelső díjakkal kitüntetett

gőzmozgonyokat

fa- és széntüzelésre,

szalmatüzelő-

gőzmozgonyokat

gőzcséplőgepeket

legtökéletesebb szerkezetben

és legújabb

lényeges javításokkal

ellátva,

leszállított áron és a legelfogadhatóbb fizetési feltételek mellett.

Továbbá: járgány-cséplőkészleteit, malmokat, valamint mindennemű gazdasági gépeket s eszközök et.

Arjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

1067

Képviseleő Pécsen:

H a b e r é n y i P á l

P A C H E R E

PÉCSETT,

Széchenyi-tér 17-ik számú bazár alatt.

Ajánlja dusan felszerelt

n a g y v á l a s z t é k u r a k t á r á t

a legjobb minőségű női és férfi utazó bőröndökből, utazó kézi táskák és nyakba vető táskákból, Plaid szijakból

utazásra teljesen berendezett kézi táskákból

utazó tükrök, haj, ruha és fogkefékből mindennemű fésűkből, szarv és teknősbéka hajtűkből, divatos melltűk, nyakkendők, tük és medálonokból, ing és manchett gombokból, női legyezőkből esőernyők és férfi napernyőkből, sétatálcákból, utazó tentatartókból, mindennemű illatszerek és szappanokból, fogpor, fogszappant és szájjvizcekből, pomade és hajolajokból, díszes női kézi kosarakból, szódavizkészítő gépekből, hintaágyakból, zink gyermek kádakból, nagy fürdő és ülő kádakból és gumi labdákból a legjutányosabb gyári árakban.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Kiváló tisztelettel

PACHER E.